

[Bjerre.]

Det var hastigheden, som altså ikke skal være fri, men skal være forsvarlig og ansvarlig. Hvad det andet spørgsmål angår, stop for hovedvej; havde jeg helst set, at man havde fået ubetinget stop. Jeg kan godt se, at der kan siges meget både for og imod, men jeg vil dog henlede opmærksomheden på, at det i mange tilfælde vil blive ganske overordentlig vanskeligt at bevise, at en mand, der kommer kørende fra sidevej ind på hovedvej, har gjort det på en sådan måde, at der kan rejses tiltale imod ham, og at han kan straffes. Den person, der er fornuftig og bærer sig rigtigt ad, ja, ham sker der ikke noget, ham er der heller ikke nogen grund til at gøre noget ved, for han retter sig efter disse bestemmelser, men den, der mangler færdselskultur, og som siger: færdselskultur, det er noget, de andre skal udvise, ham vil det være meget vanskeligt at få ram på. For selvfølgelig er det ikke nok, at der kommer en anmeldelse, det er heller ikke altid nok, at der er en politibetjent på stedet og ser det, for det er dommeren, der skal overbevises om, at disse regler er overtrådt. Jeg håber, at disse bestemmelser må vise sig at være tidsvarende, og jeg håber, at man nu meget nøje vil se på, hvorledes det udvikler sig, at det ikke bliver således, at politiet, som jo skal overvåge disse bestemmelser, af hensyn til at det er udsat for at tabe sine sager og ikke få ret ved domstolene, vil undlade at rejse sag overfor de mindre hensynsfulde færdselister.

Jeg håber, at man vil benytte den tid, vi nu går ind i, inden den store reform af færdsels- og motorlovgivningen, til at se, hvorledes nu alt det nye her virker. Det er vel i og for sig ikke noget nyt; når der altså ikke indføres fuldt stop, er det vel ikke noget helt nyt. Allerede efter den nugældende færdselslov kan der gives tegn og vejledning og bestemmelse om det ene og det andet. Færdselsloven siger jo i § 2, stk. 1, at man ufortøvet skal efterkomme påbud, som ved ord, tegn eller opslag gives af politiet. Derfor kunne man forsåvidt allerede forlængst have sat stopskilte op ved hovedvejene. Nu er det yderligere klart efter affattelsen af § 11, stk. 2. Men når man indfører disse nye regler med hensyn til færdsel på hovedvej, hvorfor er man så så forfærdelig bange for at sige, at folk, der kører ind fra siden, ubetinget skal holde

sig tilbage, at de, der kører på hovedvejen, har ubetinget ret til at køre der? Man taler om, at man ikke har den fornødne færdselskultur i landet, og selvom vort land ikke hører til de værste, er vi på grund af de mange cyklister og forøvrigt også de mange hestekøretøjer af enhver art, der kører frem og tilbage over hovedvej o. s. v., meget udsat for, at den mand, der færdes på hovedvej, ikke kan gøre det med den tryghed, han egentlig burde kunne gøre. Jeg ser, at man er klar over hele dette problem, men jeg er bange for, at det, at man nu indfører særlige regler om, at der skal være stop ved visse hovedveje, vil medføre ligesom en vis devaluering af selve hovedvejsskiltene. Det vil jeg ikke håbe. Jeg vil håbe, at respekten stadigvæk må kunne opretholdes, så man kan sige: her er noget ganske særligt, og kun, hvor der er stopskilte, er der noget ganske overordentlig særligt. Men hvordan det hele skal opfattes, ved jeg ikke.

Jeg nævnte, at der var andre færdselister end automobiler. Der er hestekøretøjer, der rutinemæssigt kører frem og tilbage over hovedvejen. Jeg har selv tre gange i de senere år været ved at køre på, og havde jeg ikke haft udmærkede bremses, var jeg kørt på. Det var i alle tilfælde unge mennesker, der kom kørende mod vejen ud fra marken, og der var ikke mulighed for at se dem. De var vant til at køre der, de kørte der dag ud og dag ind og havde altså ikke opfattelsen af, at nu kom der en hovedvej, nu måtte man passe på — ja, det gælder selvfølgelig også, hvis det ikke er en hovedvej.

Så er der cyklisterne. Dem er der temmelig mange af, og de udgør i sig selv et stort færdselsproblem, selvfølgelig først og fremmest i hovedstaden. At få dem lært færdselskultur er svært. Det kan det også være for bilisterne, men for bilisterne er der det nederdrægtige, der hedder nummerplader; det har cyklisterne ikke. Hvor mange bilister har ikke været ude for at få det chok, det kan give, når de udfor en hovedvej pludselig ser en cyklist, der kommer fra højre side og skal mod bilens køreretning? Cyklisten drejer aldrig til højre, som han egentlig skulle, eller stopper, han svinger i ni af ti tilfælde ned til venstre. Der er langt igen, før vi når den fornødne færdselskultur på alle områder for alle trafikanter.

Jeg håber, at det udvalg, der skal ned sættes, kan arbejde så hurtigt, at vi kan nå